

● مایا آنجلو (Maya Angelou)

● ترجمه‌ی عبدالعلی براتی

باز برخواهم خاست

مایا آنجلو در سنت لوییس میسوری متولد شد. او شاعر سیاهپوست، خاطره‌نویس، هنرپیشه و چهره‌ی بسیار فعالی در جنبش حقوق بشر امریکاست. «پیش از این که بمیرم، به جام آبی خنک میهمانم کن» عنوان یکی از مجموعه شعرهای معروف اوست که در سال ۱۹۷۱ منتشر شده است. آنجلو در سال ۱۹۹۳ نامزد جایزه‌ی پولیتزر شد. او مجموعه شعرهای بسیاری منتشر کرده و به اروپا، خاورمیانه و آفریقا سفر کرده است. آنجلو به زبان‌های انگلیسی، اسپانیایی، ایتالیایی و عربی مسلط است. این شاعر از دانشگاه ییل Yale امریکا نشان افتخار دریافت کرده است.

می‌توانی با دروغ‌های زشت و شاخدار
نام مرا از تاریخ انسان محو کنی
می‌توانی در عمق کثافت لگدمالم کنی
اما باز همچون غبار بر خواهم خاست.

آیا گستاخی من آشفته‌ات می‌کند؟
چرا افسرده و پریشانی؟
آشفته‌ای که چنان با فخر می‌خرامم
که گویی چند چاه نفت در اتاق خانه‌ام دارم؟

درست همانند ماه‌ها و درست به سان خورشیدها
با همان قطعیت وقوع جزر و مد
و درست به مانند امید که به اوج بال می‌گشاید
باز برخواهم خاست .

می‌خواستی شکستم را ببینی ؟
سر افکنده و شرمگینم ببینی ؟
با شانه‌هایی که چون قطرات اشک فرو افتاده‌اند
و رنجور از گریه‌های جسم و جانم ؟

آیا نخوت من خشمگینت می‌کند ؟
زیاد بر خود سخت مگیر
زیرا من قهقهه‌ی خنده سر می‌دهم
چنان سرخوش که گویی معادنی از طلا در حیاط خلوت دارم .

می‌توانی با حرف‌های تیر بارانم کنی
می‌توانی با چشمانت دو پاره‌ام کنی
می‌توانی با زهر تنفرت نابودم کنی
من اما باز همچون هوا برخواهم خاست .

آیا جنسیت من خشم تو را موجب می‌شود ؟

آیا در حیرتی که می‌بینی چنان می‌رقصم گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
که گویی الماس‌هایی گرانبها در نقطه‌ی تلاقی پاهایم دارم ؟

من از خاکستر کپ‌های شرم تاریخ
بر خواهم خاست
از گذشته‌ای که ریشه در درد دارد
بر خواهم خاست .

من اقیانوسی سیاهم مواج و بیکران
خیزاب و گرداب موج را در خود پذیرایم
شب‌های بیم و هراس را پشت سر می‌گذارم
و برخواهم خاست .

از درون صبحی به غایت روشن

بر خواهم خاست .

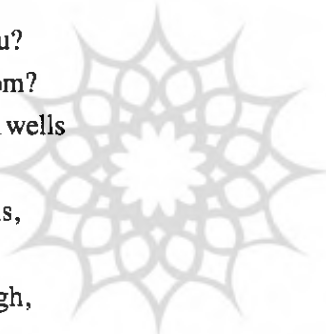
با خود تحفه هایی دارم که اجدادم مرا داده اند
من رؤیا و امید یک برده ام .
بر خواهم خاست

بر خواهم خاست

بر خواهم خاست .

Still I Rise

You may write me down in history
With your bitter, twisted lies,
You may trod me in the very dirt
But still, like dust, I'll rise.
Does my sassiness upset you?
Why are you beset with gloom?
Cause I walk like I've got oil wells
Pumping in my living room
Just like moons and like suns,
With the certainty of tides,
Just like hopes springing high,
Still I'll rise.
Did you want to see me broken?
Bowed head and lowered eyes?
Shoulders falling down like teardrops.
Weakened by md soulgul cries.
Does my haughtiness offend you?
Don't you take it awful hard
Cause I laugh like I've got gold mines
Diggin' in my own back yard.
You may shoot me with your words,
You may cut me with your eyes,
You may kill me with you hatefulness,
But still, like air, I'll rise.
Does my sexiness upset you?
Does it come as a surprise

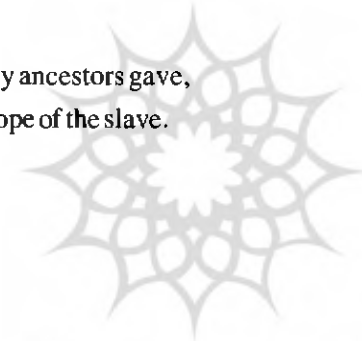

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

That gance like I've got diamonds
 At the meeting of my thighs?
 Out of the huts of history's shame
 I rise
 Up from a past that's rooted in pain
 I rise
 I'm a black ocean, leaping and wide,
 Welling and swelling I bear in the tide.
 Leavin, behind nights of terror and fear

I rise
 into a daybreak that's wondrously clear
 I rise

Bringing the gifts that my ancestors gave,
 I am the dream and the hope of the slave.
 I rise
 I rise
 I rise

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 رتال جامع علوم انسانی